

Zeitschrift: Schwyzerlüt : Zytschrift für üsi schwyzerische Mundarte
Band: 8 (1945-1946)
Heft: 1-3 [i.e. 4-6]

Artikel: Es chunnt dür ds Wätterloch
Autor: Grunder, Karl
DOI: <https://doi.org/10.5169/seals-181020>

Nutzungsbedingungen

Die ETH-Bibliothek ist die Anbieterin der digitalisierten Zeitschriften. Sie besitzt keine Urheberrechte an den Zeitschriften und ist nicht verantwortlich für deren Inhalte. Die Rechte liegen in der Regel bei den Herausgebern beziehungsweise den externen Rechteinhabern. [Siehe Rechtliche Hinweise.](#)

Conditions d'utilisation

L'ETH Library est le fournisseur des revues numérisées. Elle ne détient aucun droit d'auteur sur les revues et n'est pas responsable de leur contenu. En règle générale, les droits sont détenus par les éditeurs ou les détenteurs de droits externes. [Voir Informations légales.](#)

Terms of use

The ETH Library is the provider of the digitised journals. It does not own any copyrights to the journals and is not responsible for their content. The rights usually lie with the publishers or the external rights holders. [See Legal notice.](#)

Download PDF: 29.03.2025

ETH-Bibliothek Zürich, E-Periodica, <https://www.e-periodica.ch>

nige Plätzli, wo-n-är als junge Schuelmeischer sini Lehrplätze gmacht u sini Hörndli abgschosse het: Göttiwyl!

* * *

Es dunnt dür ds Wätterloch.

Wo sie zwöi styfi Füederli hei zwäg gha, isch er ga der Zug reiche. Er het näbe d'Lise nes graus Chueli gspannet, wo früher einischt e chli het chönne zieh, un isch mit däm Zug cho derhärz'tschottle. Aber das Züüg het nöie nid rächt wölle hotte. Die Zwöi si z'weni gwanet gsy z'säme, u derzue hei d'Bräme gmacht, wie sie eim grad wette frässe u si bsungerbar em Chuehli uufsetzig gsy, wie ne Hagu. U das het gschwanzet u gstampfet u gnoulet u ta, daß er die gröschti Müei het gha mit ihm.

„Tue's du lieber umen i Stall u fahr mit em Roß aleini! Mir chöme de chli cho hälfe u cho stoße“, rüeft ihm Marianni zue, wo-n-es das Wäse gseht.

„Nihi“, macht er giftig, „die tonnigs Chrott werden i wohl no möge gmeischtere . . . So hüü z'sämen i Gottsname!“ Er het am Chuehli gschrise; aber das het ke Walch wölle tue. Der Gring vüregstreckt, d'Ouge verträit u der Schrage gmacht. Wenn ihm de d'Lise, wo vonderhang isch gsy, der Wagen a d'Haxe zoge het, so het es de alben e Gump vüretsi gnoh u nachhär ume verstellt, was es möge het. Uf die Manier isch das Fuehrwärch g'gange bis zum Stützli vor em Garte. Dert het si das Chuehli umen ergäh. Alls Schnellen u Huschtere het nüt meh wölle bschieße. Wo Stöffu e Rung lang het gfochte gha, brüelet er em Bueb, er söll doch cho jage. Er het am Gring vor gschrise, u der Bueb het hingernahe mit der Geisle drigschlage, was er möge het. E Zitlang het si das Tierli glitte. Wo aber Stöffu gäng früsch ume befole het: „He Bueb! Jag doch! Gib ihm doch, däm Hagu!“ u dä gäng dilängerschi tüüfusüchtiger drufhout, da isch es ihm doch du afe z'dumm worde. Z'erscht schießt es vüre, nachhär hingere, u der Bueb git ihm e Trääf. Jetz nimmt's e Gump uf d'Siten a ds Roß a, daß das o afat zable, u der Bueb lat ihm ganz e unerchannte Sibechätzer la lige. Druuf nimmt es der Gring vorahe, geit dry u d'Lise natürlig uuf u nahe. Stöffu het, was er ma; aber er ma-n-ihm der Gring nümme vorume pringe, u so geit das Züüg i de Länge gäg em Huus zue, daß Stöffu mueß Mordiogümp näh näbenihe un ihm der Chappetschöttel greiduse steit. Aber la gah tät er'sch nid. Er täicht, er wöll das Fuehrwärch luegen i Schopf ihe z'reise; dert wärd es de wohl müeße warte, wenn es hingeranne sig. Aber o wetsch! Bim Gartestock stellt ds rächt Hingerrad a, ds Gspat

häicht uus, ds Fueder trät's ubere Zuun y i Garten ihe, u Stöffu schießt mit em Zug u mit em lääre Vorzig wie us eme Rohr use i Schopf hingere. Am Brunnestock schießt er no der Plouel a, daß es ne hingertsi überschlage het, u ds Chuehli u ds Roß si vor der Stallstür bockstill blybe stah. Güggurot vor Tööbi u mit eme grüüslige Horn a der Stirne steit er uuf.

„Eh du verfluechts Galgetierli!“ chychet er u hout em Chuehli no nes paar uf d'Schnöre. Das het aber wiltersch nümme vil derglyche ta, weder e chli blinzlet u dür d'Nasen ahe gschnuufet.

Marianni chunnt o cho derhärz'chyche u jammeret scho vo witem: „Eh min Kraft doch o, was geisch du ga astelle! Grad i Spinnet un i Zuckerärbs ihe! Los, das röüt mi doch jetzt nadisch!“

„We nume grad allsz'säme verblitzget wär! Gscheht dir bis hingeruus rächt! Lue da, ds Fueder zungerobe, no ne Huufe dusse, ds Wätter zuehe, u mir tuet der Gring weh, wie ne Sidian, verfluechti Souerei das!“

„He nu, es het ömel dir nüt gmacht, u das isch d'Houpt-sach“, meint Marianni. „Me mueß halt enangere hälfte, de geit es scho.“ Un es schuehnet ume gäg em Blätz zue. Nach eme Rung chunnt Stöffu o ume cho z'gnepfe, aber mit em Roß aleini; er het mit em Chuehli nüt meh wölle z'tüe ha.

„Fahret mit däm Fueder ömel de zerscht i Wäg ahe, gob dihr aspannet! Süsch git es wääger no einischt öppis Dumms“, brüelet Marianni.

„Chunnt mer täich wohl z'Sinn!“ schnaulet er zugg. „He Bueb, e Mechanik!“ Er geit a d'Tiechsle u weigget a. Aber i der Angscht inne trät der Bueb der Mechanik der lätz Wäg. Ds Fueder chunnt i Gang, u gob er no cha azieh, isch es scho mit Stöffun im Wäg nide. Dert schnellt es der Vorzig näbenume, u d'Tiechsle git ihm en unerchannte Trääf a Buuch, daß er wie vom Himmel ahe a ds Pörtli a flügt, u ds Fueder ischt uber un uber ds Port uus. E Brüel un e Göiß vom Wybervolch het nüt meh gnützt, es isch verrichtet's gsy.

Em Wäg annen isch Stöffu zwöifache gläge u het pärschet u gmugglet, wie-n-es grad wett fertig mache mit ihm. Marianni chunnt o cho zuehez'springe: „E Herjeses doch o Stoffi! Was git es ächt hüt de no alls! Het's dir öppis gmacht? Wo tuet's dir weh?“ Es wott ihm hälfen uufha; aber er schießt's dänne u verhet der Buuch gäng früsch ume. Er het drum der Ate nümme chönne finge. Wo-n-er äntligen ume cha graduuf stah, nimmt er d'Amerikanergable, pängglet se, so wit er ma u faht a wüete: „Da söll mi grad der Güggel füzürzüntrote picke, wenn i no ne Hang arüehre! Jetzt la-n-i alls im Stich u loufe, so wit mi d'Füeß trage möge. Lieber wett i im Schallewärch sy, weder länger no so geschäfte.“ Un er scheichlet was gisch, was hesch uuf u dervo.